

Es un fet altament inusual l'existència d'una companyia de teatre amb més de tres dècades de treball ininterromput. PTV no solament ho han aconseguit, sinó que amb la força que ens han demostrat en aquesta entrevista, seguiran amb nosaltres, com a mínim, tres dècades més. El teatre valencià està d'aniversari i el Centre Teatral Escalante recollirà a partir del 10 d'abril i fins el 3

de juny tota una sèrie d'actes, reposicions, exposicions i retrobaments per a celebrar els 31 anys i mig d'una de les companyies més veteranes d'Europa on, per suposat, esteu tots convidats i a la que, des de l'AAPV, volem donar el nostre bes més bonic.

Quan i com sorgeix el grup?

Sorgeix l'any 1971. A partir d'una iniciativa d'un reduït grup d'actors i autors com ara Enric Garcia i Eduardo Zamanillo que en aquell moment treballaven fent cinema super huit i per altra banda de diversos autors que busquen estrenar les seues obres.

Respecte als seus components, ha presentat moltes variacions la companyia al llarg d'estos anys?

Ara el nucli són Eduardo Zamanillo, Amparo Mayor, Paco Alegre, Janto Gil, Xavier Sanchis i Mª Angeles Marchirant però també han treballat moltíssimes persones amb nosaltres, tantes que de fet no és fàcil trobar-los i localitzar-los a tots per tal de convidar-los a este esdeveniment.

Sempre heu portat la mateixa línia de treball?

Podríem parlar de dues vessants: A) El treball bàsicament de clown que són la majoria dels nostres muntatges. B) Altres com, per exemple, "Adultos (Título provisional)" i "Balazo traider", sense oblidar la nostra vessant de teatre polític, sobretot dels primers anys, com va ser "Las mariposas" (primer espectacle on ens varem professionalitzar) i "Danza de la lanza de papel", un dels textos més radicals degut en bona part al context socio-històric d'aquell moment, la qual cosa ens feia tindre a sovint problemes amb la censura. De vegades canviaven els personatges per tal d'enganyar-

los o els presentaven falsos guions o tenien companys entre el públic que vigilaven la possible presència dels censors.

Com veuen la figura del clown?

A l'any 1978 pràcticament no hi havia teatre de clown. Nosaltres som de les primeres companyies que apostarem per seguir esta direcció, ara n'hi ha moltíssimes. Eduardo Zamanillo veu el clown com aquell personatge que viu en els límits de la lògica, és imprevisible i ex d'un embolic per a immediatament posar-se en un altre, a més a més, és perfectament inútil per als interessos de qui el vol dominar. Per això, quan algú utilitza la paraula pallaso com a insult, realment el que està fent sense saber-ho, és afalagar eixa persona, ja que no està satisfent les necessitats del dominador, encara que molta gent, especialment els polítics, emprèn esta paraula sense saber el que estan dient.

Què els empenya a seguir?

Es una resposta difícil però, per suposat, pels diners no. Digim que ens agrada la nostra feina, que ens ho passem molt bé fent-la i que veiem que el nostre públic gaudeix molt.

31 anys i mig donen per a treballar en molts escenaris. Parleu-nos d'açò.

Pràcticament hem recorregut totes les ciutats de l'Estat Espanyol i hem estat a diversos països, com ara a Suïssa, Itàlia, Cuba, etc... També hem treballat en programes televisius, com ara

"La cometa blanca", "El carro de la farsa", "Taller de teatro", tots tres per a TVE i "Quitxalla", per a TVE de Catalunya. També hem participat a sovint en la Mostra de Teatre d'Alcoi i al Festival de Pallassos de Xirivella entre d'altres. Som l'única companyia que té el *Premio Nacional de Teatro Infantil y Juvenil*, que ens otorgarem l'any 1996, entre d'altres.

Com és possible que existisca una companyia de 31 anys i mig?

Pensem que hem entrat molt bé al públic i ens han donat una resposta molt bona. Hem traslladat els nostres personatges des del circ a l'escenari i amb quatre personatges fixes que mantenim fidelment des de l'any 1978. Estos són Piojo, Serpentina, Miquel, Hula i abans teníem un cinquè personatge que era Panotxa. Pensem que comunicuem d'una manera divertida, oberta i amb un fort contacte.

Per què una celebració als 31 anys i mig?

Per fugir dels aniversaris habituals, perquè el cos ens ho demanava i ens abellia. Encara que vam celebrar la suma dels cinquanta anys entre les companyies Pluja Teatre, Los Duendes i nosaltres.

Quina és la cosa més curiosa que us ha passat al llarg d'estos anys?

Per suposat, tenim moltíssimes anècdotes que contar, però una vegada després d'una actuació vingué un pare jove amb els seus fills i ens digué que volia que els seus fills gaudiren amb aquells mateixos actors amb els que ell es va emocionar tant quan era xicotet.

Què ens heu preparat en el Centre Teatral Escalante?

Per començar el dia 10 d'abril reposem "1 de sobte...plif! l'aventura més xula de Piojo i Hula", d'Eduardo Zamanillo, que estarà fins al 2 de juny. Per altra banda inaugurarem l'exposició el dia 12 d'abril a les 13 hores, la qual recull part de la nostra història i que podreu visitar fins el 3 de juny al Centre Teatral Escalante, al qual estem agraïdíssims per totes les facilitats i ajudes que ens han donat. Per finalitzar el 3 de juny farem un acte d'homenatge i retrobament amb totes les persones que han col·laborat amb nosaltres en el que esperem veure-vos a tots.

♣ Quina aventura més xula!